

nogle her i salen ønsker, at det skal være en stor, tilbundsående, juridisk analyse om det ene eller det andet, men det har vi jo faktisk folk til, nemlig i Justitsministeriet, og de har lavet den analyse. De har klart bevist, at der er forskel på forfatningstraktaten og Lissabontraktaten. De har klart beskrevet i hvert fald én forskel, som jeg synes er meget epokegørende, nemlig at al forfatningsmæssig terminologi og karakter er fjernet fra Lissabontraktaten.

Hvis vi skal holde fast i den vurdering, at der altså ikke er suverænitetsafgivelse i forhold til grundloven, viser al præcedens på området – f.eks. fra Nicetraktaten – at der ikke er grundlag for at sende den til folkeafstemning.

Tidligere i dag har vi så hørt: Jamen var der ikke noget med EF-pakken i 1986? Det, som folk, der nævner EF-pakken som eksempel, jo så glemmer at sige i sammenhængen, er, at EF-pakken i 1986 ikke kunne få flertal her i Folketinget. Det nødvendiggjorde selvfølgelig, at den daværende borgerlige regering blev nødt til at sige: Når vi ikke kan få den igennem Folketinget, må vi selvfølgelig sende den ud til befolkningen. Ellers lå det jo ikke i kortene, at den skulle have været til folkeafstemning. Så jeg synes, det er et ekstremt dårligt eksempel fra modstandernes side at bringe den ind som eksempel.

Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at når nogle siger, vi ikke har haft en debat om Lissabontraktaten, tror jeg, det er en sandhed, der bliver meget svær at bevise, for hvis man bare kigger på alle de mange spørgsmål, der er blevet stillet om Lissabontraktaten fra både medlemmer af Folketinget og medlemmer af Europa-Parlamentet, tror jeg, at vi når op på, ja, i hvert fald over 500 spørgsmål indtil videre. Det synes jeg kun er positivt, for det er i hvert fald med til at sige, at der ikke kan være skjult noget som helst nogen steder om det her, og der i hvert fald ikke kan være det spørgsmål tilbage overhovedet, som ikke er blevet stillet. Det må i hvert fald være blevet stillet nu.

Jeg har tidligere sagt, og det mener jeg stadig væk, at når vi nu forhåbentlig har andenbehandlet Lissabontraktaten og siden hen tredjebehandlet og derfor ratificeret den, håber jeg ikke, at vi stopper med EU-debatten her. Jeg mener faktisk, at vi som Folketing har en forpligtelse til at sørge for, at EU bliver mere folkelig, end det er. Jeg ved godt, at det er ekstremt nemt sagt, men forholdsvis svært gjort, men jeg håber lidt, at vi både som EU-ordførere og folketingsmedlemmer kan bruge ikke mindst europaparla-

mentsvalget til næste år som en katalysator til at prøve at forklare, hvor stor en rolle EU egentlig spiller i dagligdagen, og også hvor positivt det faktisk er, at EU spiller en stor rolle for danskerne hverdag.

Så mit håb skal være, at vi nu får ratificeret Lissabontraktaten, som er en rigtig positivt traktat, og at det nu bliver katalysatoren for en EU-debat, som kan forplante sig ud gennem samfundet. Jeg skal i hvert fald gøre mit til, at det kan gøres.

Kl. 14:18

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:19

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det er lidt interessant, at hr. Michael Aastrup Jensen mener, at det er dem, der stiller spørgsmål i Folketinget, som holder liv i den folkelige debat, men jeg takker for de pæne ord. Jeg kan sige, at så yder Venstre jo ikke meget i den sag.

Jeg har et enkelt spørgsmål til hr. Michael Aastrup Jensen, for jeg forstod på hr. Michael Aastrup Jensen, at han særlig var begejstret for Lissabontraktaten, fordi den gav Folketinget mere magt. Men er sandheden ikke, at man erstatter den mulighed, man har for at sige, at det vil vi ikke være med til, og så bliver det ikke til noget, med nogle gule og orange kort? Og det sjoveste ved det gule kort er næsten, at det ville svare til, at man i fodbold kunne få et gult kort, og så kunne man overveje, om man ville tage imod den advarsel. Det er jo pointen med det gule kort, at Kommissionen kan overveje, om den vil tage henvendelsen fra parlamenterne alvorligt. For at opnå det sælger man altså ud af, at der skal være enstemmighed på en række områder, hvor vi sådan set bestemmer.

Kl. 14:19

Formanden:

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:20

Michael Aastrup Jensen (V):

Nu siger hr. Per Clausen, at det med de gule og de orange kort skulle være noget negativt. Jeg synes tværtimod, at det faktisk er noget positivt. Det er jo noget, som er forholdsvis nyt i forhold til forfatningstraktaten; nu er det så kommet med i Lissabontraktaten. Så jeg synes derimod, at vi skal være glade for det, ligesom vi også skal være glade for og jeg synes, det er positivt, at 1 million underskrifter fra EU's borgere kan sætte en dagsorden på et område. Jeg tror, det var hr.